សន្ធិសញ្ញា
ស្តីពី បត្យាប័ន
រវាង
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ព្រះរាជាណាចក្រថៃ

****

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ព្រះរាជាណាចក្រថៃ ដែលតទៅនេះកំណត់ហៅថា "ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង"

ដោយមានបំណងជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព រវាងប្រទេសទាំងពីរក្នុងការកំចាត់ឧក្រិដ្ឋកម្ម ឈរលើមូលដ្ឋានគោរពនូវអធិបតេយ្យភាពគ្នាទៅវិញទៅមក សមភាព និង ផលប្រយោជន៍ទាំងសងខាង តាមការចុះសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័ន

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ :

ប្រការទី ១
បទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន

១. ក្នុងន័យនៃសន្ធិសញ្ញានេះបទល្មើស ដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន គឺជាបទល្មើស ដែលអាចផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់នៃច្បាប់របស់ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ដោយការដាក់ពន្ធនាគារ ឬ ដោយរូបភាពផ្សេងទៀតនៃការ ឃុំឃាំងសំរាប់រយៈពេលលើសពីមួយឆ្នាំឡើងទៅ ឬ ការផ្តន្ទាទោសណាមួយដែលធ្ងន់ជាងនេះ ។

២. កាលណាមានសំណើបត្យាប័នពាក់ព័ន្ធដល់បុគ្គលណាម្នាក់ ដែលត្រូវបានកាត់ទោសដាប់ពន្ធនាគារ ឬ ការឃុំឃាំងតាមរូបភាពណាមួយផ្សេងទៀតធ្វើឡើងដោយតុលាការរបស់ភាគីដាក់សំណើចំពោះបទល្មើស ដែលអាចធ្វើបត្យាប័នណាមួយ

បញ្ជាប័នអាចនឹងផ្តល់បានលុះត្រាតែទោសកំណត់ដែលត្រូវទទួលដូចមានចែងក្នុងសាលក្រមនៅសល់យ៉ាងតិចបំផុត ៦ ខែទៀត ។

៣. ក្នុងស្ថានភាពប្រការនេះការកំណត់ថា បទល្មើសណាមួយជាបទល្មើសប្រឆាំងនឹងអង្គច្បាប់នៃភាគីទាំងពីរ គឺមិនសំខាន់ត្រង់ថាអង្គច្បាប់នៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ចាត់ទុកអំពើដែលបង្កនូវបទល្មើសនោះក្នុងប្រភេទនៃបទល្មើសដូចគ្នា ឬ កំណត់បទល្មើសដោយពាក្យពេចន៍ដូចគ្នានោះដែរឬទេឡើយ ។

៤. កាលណាបញ្ជាប័នត្រូវបានផ្តល់អោយ ក្នុងស្ថានភាពនៃបទល្មើសដែលអាចធ្វើបញ្ជាប័នណាមួយ បញ្ជាប័ននេះក៏អាចផ្តល់អោយចំពោះបទល្មើសផ្សេងទៀត ដែលចែងក្នុងសំណើបញ្ជាប័នដដែលនេះហើយ ដែលមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ធ្វើបញ្ជាប័នលើកលែងតែរយៈពេលផ្តន្ទាទោស ឬ ឃុំឃាំងដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ និង ២ របស់ប្រការនេះ ។

ប្រការទី ២
ភាគកិច្ចត្រូវធ្វើបញ្ជាប័ន

ដោយអនុលោមតាមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងមានភារៈកិច្ចធ្វើបញ្ជាប័នទៅភាគីម្ខាងទៀតនូវជនទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានឃើញនៅលើដែនដីនៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ហើយជនទាំងនោះកំពុងត្រូវគេតាមចាប់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ដើម្បីធ្វើការជំនុំជំរះក្តី ឬ ដើម្បីអោយទទួលទោសឬអនុវត្តន៍ទណ្ឌកម្មតាមទោសកំណត់នៅលើទឹកដីរបស់ភាគីម្ខាង ទៀត ចំពោះបទល្មើសដែលអាចធ្វើបញ្ជាប័នបានណាមួយ ។

ប្រការទី ៣

មូលដ្ឋាននៃការបដិសេធជាចំខាត

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសន្ធិសញ្ញានេះ បត្យាប័ននឹងមិនអនុញ្ញាតិអោយធ្វើបានឡើយ ក្នុងករណី ណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ :

១. ភាគីទទួលសំណើយល់ឃើញថា បទល្មើសជាកម្មវត្ថុនៃបត្យាប័ន ដែលធ្វើឡើងដោយភាគីដាក់សំណើជាបទល្មើសនយោបាយ ។ ការយោងទៅលើ បទល្មើសនយោបាយ ពុំត្រូវរាប់បញ្ចូល នូវការធ្វើឃាត ឬ ប៉ុនប៉ងធ្វើឃាត ឬ ការបំពារបំពានលើរូបកាយរបស់ប្រមុខរដ្ឋ ឬ ប្រមុខរដ្ឋាភិបាល ឬ សមាជិក គ្រួសារនៃរជននទាំងនោះ ។

២. ភាគីទទួលសំណើមានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ ដើម្បីសន្និតថាសំណើបត្យា ប័នធ្វើឡើងដោយភាគីដាក់សំណើ មានគោលបំណងប្រើនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌប្រឆាំង ឬ អនុវត្តទណ្ឌកម្មទៅលើបុគ្គល ដែលត្រូវចោទប្តឹងដោយមូលហេតុពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ឬ ទស្សនៈនយោបាយរបស់បុគ្គលនោះ ឬ ឋានៈរបស់ជនដែលត្រូវចោទ ប្តឹងក្នុងរឿងក្តីនោះត្រូវបានគេបាត់ទុកថា បានធ្វើអោយប៉ះពាល់ការសិអាង ដែលពោល ខាងលើ ។

៣. បទល្មើសដែលជាកម្មវត្ថុនៃសំណើបត្យាប័នគឺ ជាបទល្មើសចែងដោយ ច្បាប់អាជ្ញាសឹកស្ពុទ្ធសាធរបស់ភាគីដាក់សំណើ ហើយពុំមែនជាបទល្មើសនៃនីតិព្រហ្ម ទណ្ឌ របស់ភាគីដាក់សំណើនេះទេ ។

៤. ការចោទប្រកាន់ ឬ ការអនុវត្តការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះបទល្មើសណា មួយ ដែលកម្មវត្ថុរបស់បត្យាប័នត្រូវបានរាំងស្ទះ ដោយមូលហេតុមានចែងក្នុងច្បាប់ នៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាយុកាល ។

៥. ភាគីទទួលសំណើបានចេញសាលក្រមកាត់ទោសជន ដែលត្រូវស្នើសុំ ចំពោះបទល្មើសដដែលនេះរួចហើយ មុនពេលដាក់សំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន ។

៦. សាលក្រមរបស់ភាគីដាក់សំណើបានត្រូវធ្វើឡើងដោយកំបាំងមុខ ដោយគ្មានបានផ្ដល់ការជូនពត៌មានទាន់ពេលវេលាអំពីសវនាការកាត់ក្ដីនេះ និង គ្មានឱកាសសំរាប់ជនជាប់ចោទចាត់ចែងការការពារក្ដីរបស់ខ្លួន និង គ្មានឱកាសដើម្បីអោយសំណុំរឿងក្ដីរបស់ខ្លួនបានត្រូវជំនុំជំរះឡើងវិញ ដោយមានវត្តមានរបស់ខ្លួន ។

ប្រការទី ៤
មូលដ្ឋាននៃការបដិសេធដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសន្ធិសញ្ញានេះ បត្យាប័នអាចបដិសេធបានក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ :

១. យោងទៅតាមច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើមានយុត្តាធិការលើបទល្មើសដែលជាកម្មវត្ថុរបស់សំណើបត្យាប័ន ហើយនឹងត្រូវរៀបចំនីតិវិធីជំនុំជំរះជនដែលត្រូវស្នើសុំដោយខ្លួនឯង ។

២. ក្នុងករណីពិសេសទាំងឡាយ ដោយគិតពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទល្មើស និង ផលប្រយោជន៍ ស្របច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើ ភាគីទទួលសំណើអាចពិនិត្យឃើញថាបត្យាប័ននេះ មានវិសមភាពទៅនឹងទស្សនៈវិស័យផ្នែកមនុស្សធម៌ ទាក់ទងទៅនឹងចំណាស់ សុខភាព ឬ ស្ថានភាពផ្ទាល់របស់ជនដែលត្រូវស្នើសុំ ។

៣. ភាគីទទួលសំណើកំពុងតែធ្វើនីតិវិធីជំនុំជំរះក្ដីលើជនដែលត្រូវស្នើសុំចំពោះបទល្មើសដដែលនេះ ។

៤. បុគ្គល ដែលត្រូវស្នើអោយធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវបានគេកាត់ទោសឬក៏នឹងត្រូវចូលសវនាការ ឬ កាត់ទោសនៅក្នុងប្រទេសនៃភាគីដាក់សំណើដោយតុលាការ ឬសាលាជំរះក្តីពិសេស ឬ បណ្តោះអាសន្នណាមួយ ។ បទបញ្ញត្តិនេះមិនរារាំងដល់ការធ្វើបត្យាប័នណា ដែលកើតឡើងពីយុត្តាធិការផ្នែកឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់តុលាការសឹកអចិន្ត្រៃយ៍ឡើយ ។

ប្រការទី ៥
បត្យាប័នចំពោះពលរដ្ឋសាម៉ី

១. ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងៗមានសិទ្ធិបដិសេធ ការធ្វើបត្យាប័នពលរដ្ឋផ្ទាល់ របស់ខ្លួន ។

២. ប្រសិនបើបត្យាប័នមិនត្រូវបានផ្តល់អោយ ដោយយោងទៅលើកថាខ័ណ្ឌទី១នៃមាត្រានេះ ភាគីទទួលសំណើត្រូវបញ្ជូនបណ្តឹងក្តីនេះទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ទៅតាមសំណូមពររបស់ភាគីដាក់សំណើ ។ ក្នុងករណីនេះ ភាគីដាក់សំណើត្រូវបញ្ជូនឯកសារនិងភស្តុតាង ដែលទាក់ទងនឹងបណ្តឹងក្តីនេះទៅភាគីទទួលសំណើ ។

៣. ទោះបីកថាខ័ណ្ឌទី២នៃមាត្រានេះបានចែងដូច្នេះក៏ដោយ ភាគីទទួលសំណើ ពុំចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនបណ្តឹងក្តីនេះទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីចោទប្រកាន់ទេ ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើគ្មានយុត្តាធិការលើបទល្មើសនេះ ។

ប្រការទី ៦
វិធីផ្តល់ពត៌មាន

ក្នុងស្មារតីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវប្រាស្រ័យទាក់ទងផ្ទាល់តាមរយៈផ្លូវទូត វៀរលែងតែមានបទបញ្ញត្តិផ្សេងចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ប្រការទី ៧
សំណើបត្យាប័ន និង ឯកសារចាំបាច់ ដែលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយ

១. សំណើបត្យាប័នត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខអក្សរ ហើយត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវ :

ក. ឯកសារ,សេចក្តីបញ្ជាក់ ឬ ភស្តុតាងដទៃទៀតមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ពិពណ៌នាអំពីអត្តសញ្ញាណ និង ទីកន្លែងប្រហាក់ប្រហែល ដែលជនត្រូវស្នើសុំកំពុងស្នាក់នៅ,

ខ. សេចក្តីបញ្ជាក់ លើកអង្គហេតុនៃបណ្តឹងក្តី,

គ. រាល់បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ដែលពិពណ៌នាអំពីធាតុសំខាន់ៗនិងការកំណត់នៃបទល្មើស ដែលជាគម្មវត្ថុនៃបត្យាប័ន,

ឃ. រាល់បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ដែលចែងពីការផ្តន្ទាទោសទៅលើបទល្មើស និង

ង. រាល់បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ដែលចែងពីការកំណត់ពេលនៃការចោទប្រកាន់ ឬ ការអនុវត្តទណ្ឌកម្ម ចំពោះបទល្មើសប្រសិនបើមាន ។

២. សំណើបត្យាប័ន ដែលទាក់ទងនឹងជនដែលត្រូវស្នើសុំ ដើម្បីចោទប្រកាន់ ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយផងដែរនូវ :

ក. សេចក្តីចំលងនៃដីកាចាប់ខ្លួន ដែលចេញដោយចៅក្រម ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដទៃទៀតរបស់ភាគីដាក់សំណើ ។

ខ. ភស្តុតាងដែលអាចសំអាងបានសំរាប់ការចាប់ខ្លួន និង ការឃុំខ្លួន ដើម្បីរង់ចាំការជំនុំជំរះក្តីរបស់ជននោះដោយរាប់បញ្ចូលទាំងភស្តុតាង ដែលបញ្ជាក់ថាជន ដែលត្រូវស្នើសុំពិតជាជន ដែលកំណត់ក្នុងដីកាចាប់ខ្លួនមែន ។

៣. ជាបន្ថែមទៅលើចំណុចទាំងឡាយ ដែលចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១នៃប្រការនេះ កាលណាសំណើបត្យាប័នទាក់ទងទៅនឹងជន ដែលបានត្រូវកំណត់ទោសរួចហើយ សំណើនេះត្រូវភ្ជាប់ មកជាមួយនូវ :

ក. សេចក្តីចំលងនៃសាលក្រមរបស់តុលាការនៃភាគីដាក់សំណើ,

ខ. ភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាជន ដែលត្រូវស្នើសុំពិតជាជន ដែលកំណត់ក្នុង សាលក្រម

គ. សេចក្តីបញ្ជាក់បង្ហាញអំពីពិត ដែលសាលក្រមនោះបានត្រូវអនុវត្ត ហើយ និង

ឃ. សេចក្តីបញ្ជាក់ទាក់ទងនឹងមធ្យោបាយតាមផ្លូវច្បាប់ ដែលមានសំរាប់បុគ្គលដើម្បីរៀបចំការពារការខ្លួនរបស់គេ ឬ ក៏ដាក់អោយមានការកាត់ក្តីសារឡើងវិញ ដោយមានវត្តមានបុគ្គលនោះ ។

៤. ក្នុងករណីបុគ្គលម្នាក់ បានត្រូវតុលាការសំរេចថាមានទោសកំហុស តែមិនទាន់បាន ទទួលសាលក្រមកាត់ទោសនៅឡើយ ជាបន្ថែមលើឯកសារចាំបាច់កំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ និង ៣នៃមាត្រានេះសំណើនេះត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីបទល្មើសដែលត្រូវបាន ស្នើសុំធ្វើបត្យាប័ន និង ការពិពណ៌នាអំពីសកម្មភាព ឬ អសកម្មភាពដែលជាបទល្មើសនិងសេចក្តីបញ្ជាក់ថាមានបំណង នឹង ដាក់ទោសពិត ។

៥. រាល់ឯកសារទាំងអស់ ដែលភាគីដាក់សំណើត្រូវបញ្ជូនអោយក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃបទបញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវចុះហត្ថលេខា ឬ បោះត្រាជាផ្លូវការ និង ភ្ជាប់មកជាមួយនូវ អត្ថបទបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវជាភាសាអង់គ្លេស ។

មាត្រាទី ៨
ពត៌មានបន្ថែម

ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើយល់ឃើញថាពត៌មាន ដែលផ្តល់សំរាប់គាំទ្រសំណើបត្យាប័នពុំមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ស្របតាមសន្ធិសញ្ញា ដែលអនុញ្ញាតអោយធ្វើបត្យាប័នបានភាគីនោះ អាចស្នើសុំផ្តល់ពត៌មានបន្ថែមពីភាគីដាក់សំណើ ក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយសមស្រប ។ ប្រសិនបើភាគីដាក់សំណើមិនបានបញ្ជូនពត៌មានបន្ថែម តាមរយៈពេលកំណត់នោះ នឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានលះបង់នូវសំណើរបស់

ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែភាគីដាក់សំណើ មិនត្រូវបានហាមឃាត់មិនអោយធ្វើសំណើនេះជាថ្មីទៀតនោះទេ ។

ប្រការទី ៩
ការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

១. ក្នុងករណីបន្ទាន់ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង អាចស្នើទៅភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតអោយធ្វើការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នូវជនដែលត្រូវស្នើសុំ ។ សំណើនេះអាចដាក់ជូនជាលាយលក្ខអក្សរតាមផ្លូវទូត ឬ តាមរយៈអង្គការនគរបាលព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ (អាំងទែរប៉ូល)

២. សំណើសុំខាងលើត្រូវមាន :

- ការពិពណ៌នាអំពីជន ដែលត្រូវស្នើសុំ
- ទីកន្លែងដែលជននោះស្ថិតនៅ ប្រសិនបើដឹង
- សេចក្តីបញ្ជាក់សង្ខេប អំពីអំពើហេតុនៃបណ្តឹងក្តី
- សេចក្តីបញ្ជាក់ថា មានដីកាចាប់ខ្លួន ឬ សាលក្រមលើជននោះ ដូចមានចែងក្នុង ប្រការទី៧ និង
- សេចក្តីបញ្ជាក់ថា សំណើបញ្ជូនលើជនដែលត្រូវស្នើសុំនឹងត្រូវបញ្ជូនមកតាមក្រោយ ។

៣. ភាគីដាក់សំណើនឹងត្រូវបានទទួលដំណឹងពីលទ្ធផលនៃសំណើររបស់ខ្លួន ដោយគ្មានបង្អែបង្អង់ ។

៤. ការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននឹងត្រូវបញ្ចប់ ប្រសិនបើអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីទទួលសំណើ ពុំបានទទួលសំណើបញ្ជូនជាផ្លូវការ និង រាល់ឯកសារសំអាងទាំងឡាយដូចដែលកំណត់ក្នុងប្រការទី៧ ក្នុងរយៈពេល៦០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការចាប់ខ្លួនជនដែលត្រូវសុំ ។

៥. ការបញ្ចប់នូវការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន យោងតាមកថាខណ្ឌទី ៤ នៃប្រការនេះ មិនត្រូវមានផលប៉ះពាល់ដល់ការធ្វើបញ្ជូននូវជន ដែលត្រូវស្នើសុំ

នោះទេ ប្រសិនបើសំណើបញ្ជាប់ខ និងរាល់ឯកសារគាំទ្របញ្ជាប់ខដូចមានចែង ក្នុងប្រការទី៧ ត្រូវបានផ្តល់អោយ ក្នុងកាលបរិច្ឆេទក្រោយទៀត ។

ប្រការទី ១០
នីតិវិធីបញ្ជាប់ខសាមញ្ញ

ប្រសិនបើបុគ្គលដែលត្រូវបានគេស្នើសុំនោះបានយល់ព្រម ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ក្រោយពីត្រូវបានអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពិភាក្សាមុនជនោះ អំពីសិទ្ធរបស់គេក្នុងការទទួលនីតិវិធីបញ្ជាប់ខជាផ្លូវការនិងការការពារពីវិធីនេះ ភាគីទទួលសំណើអាចផ្តល់បញ្ជាប់ខ ដោយមិនបាច់អនុវត្តនីតិវិធីបញ្ជាប់ខជាផ្លូវការ នឹងក្នុងករណីនេះ បទបញ្ញត្តិនៃប្រការទី១២ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

ប្រការទី ១១
ការសំរេចចិត្តលើសំណើ

១. ភាគីទទួលសំណើត្រូវអនុវត្តពិនិត្យលើសំណើសុំបញ្ជាប់ខ ស្របតាមនីតិវិធីចែងដោយច្បាប់របស់ខ្លួន និង ត្រូវជូនពត៌មានយ៉ាងឆាប់រហ័សទៅភាគីដាក់សំណើ អំពីសេចក្តីសំរេចចិត្ត របស់ខ្លួន ។
២. ការបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការបដិសេធទាំងស្រុង ឬ ដោយអន្លើណាមួយលើសំណើសុំបញ្ជាប់ខនោះត្រូវតែផ្តល់ជូន ។

ប្រការទី ១២
ការប្រគល់ខ្លួនជនដែលត្រូវស្នើសុំ

១. ភាគីទទួលសំណើត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់ភាគីដាក់សំណើ ពីសេចក្តីសំរេចរបស់គេទៅលើសំណើដើម្បីធ្វើបញ្ជាប់ខតាមរយៈផ្លូវទូត និង ត្រូវជូនពត៌មានដល់ភាគីដាក់សំណើពីរយៈពេល ដែលជនដែលត្រូវស្នើសុំនោះត្រូវបានចាប់ឃុំឃាំងមុនពេលប្រគល់ខ្លួន ។

២. ប្រសិនបើបត្យាប័នត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ភាគីទទួលសំណើ និង ភាគីដាក់សំណើ ត្រូវសម្រេច អំពីការអនុវត្តនៃបត្យាប័នតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់គ្នា ។

៣. លើកណាកថាខណ្ឌ៤ នៃប្រការនេះ មិនមានចែងអ្វីផ្សេងពីនេះ ភាគីដាក់សំណើ ត្រូវបានចាត់ទុកថាបានបោះបង់សំណើបត្យាប័ន ប្រសិនបើភាគីនេះពុំទទួលយកជនដែលត្រូវបានស្នើសុំ ក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ ក្រោយពីកាលបរិច្ឆេទ សម្រាប់អនុវត្តការធ្វើបត្យាប័ន ដូចដែលបានព្រមព្រៀងគ្នារួចហើយ ។ ភាគីទទួលសំណើត្រូវដោះលែងជននោះឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់ ហើយអាចបដិសេធការធ្វើបត្យាប័នចំពោះបទល្មើសដដែលនេះ ។

៤. ប្រសិនបើភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ខកខានពុំបានប្រគល់ ឬ ទទួលជនដែលត្រូវស្នើសុំក្នុងថេរវេលាដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ដោយករណីប្រធានសក្តិ ភាគីម្ខាងទៀតត្រូវតែបានជូនពត៌មានពីបញ្ហានេះ ។ ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវសម្រេចជាថ្មីម្តងទៀត តាមការពិគ្រោះគ្នាអំពីការអនុវត្តនៃបត្យាប័នម្តងទៀត ហើយបទបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៣ នៃប្រការនេះនឹងត្រូវអនុវត្ត ។

ប្រការទី ១៣

ការពន្យារពេលនៃការប្រគល់ខ្លួន និង ការប្រគល់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន

១. នៅពេលណាដែលជនត្រូវស្នើសុំកំពុងត្រូវស្ថិតក្នុងនីតិវិធីជំនុំជំរះក្តី ឬកំពុងទទួលទោសក្នុងប្រទេសនៃភាគីទទួលសំណើអំពីបទល្មើសណាមួយផ្សេងពីបទល្មើស ជាកម្មវត្ថុរបស់បត្យាប័ន ភាគីទទួលសំណើអាចប្រគល់ ឬ ពន្យាការប្រគល់ជននោះរហូតដល់ការបញ្ចប់នីតិវិធីជំនុំជំរះក្តី ឬ ការទទួលទោសទាំងស្រុង ឬ មួយផ្នែកណានៃទោស ដែលកំណត់ក្នុងសាលក្រម ។ ភាគីទទួលសំណើត្រូវផ្តល់ដំណឹងជូនភាគីដាក់សំណើអំពីការពន្យាពេលនេះ ។

២. យោលទៅតាមធរមាននៃច្បាប់របស់ប្រទេសខ្លួន ក្នុងករណី ដែលគេយល់ថា ជនម្នាក់អាចត្រូវធ្វើបត្យាប័នបាន ភាគីទទួលសំណើអាចប្រគល់ជនដែលត្រូវស្នើសុំជាបណ្តោះអាសន្ន ទៅភាគីដាក់សំណើដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ស្របទៅតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលបានកំណត់រវាងភាគីទាំងពីរ ។ ជនណាម្នាក់ដែលត្រូវបាន

ប្រគល់ទៅភាគីដាក់សំណើបន្ទាប់ពីការប្រគល់ខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន អាចត្រូវប្រគល់ជាស្ថាពរទៅភាគីដាក់សំណើ ដើម្បីទទួលទោសតាមសាលក្រមកំណត់ស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ប្រការទី ១៤
សំណើបញ្ជូនជនល្មើសដោយរដ្ឋជាច្រើន

ប្រសិនបើ ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទទួលសំណើច្រើនពីភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង និង រដ្ឋដទៃផ្សេងមួយ ឬ ច្រើនទៀត ដើម្បីសុំធ្វើបត្យាប័នជនតែមួយសំរាប់បទល្មើសដូចគ្នា ឬ ក៏បទល្មើសផ្សេងៗទៀត ភាគីទទួលសំណើអាចកំណត់ផ្ដល់អាទិភាព ដើម្បីធ្វើបត្យាប័ននៃជននោះជូនដល់រដ្ឋណាមួយ ។ នៅក្នុងការធ្វើសេចក្ដីសំរេចចិត្តរបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវយកកត្តាដូចខាងក្រោម មកថ្លឹងថ្លែងជាអាទិ៍ :

ក. រដ្ឋដែលបទល្មើសត្រូវបានគេប្រព្រឹត្ត

ខ. ក្នុងករណីពាក់ព័ន្ធបទល្មើសច្រើនខុសៗគ្នា រដ្ឋដែលស្វែងរកបុគ្គលនោះពីបទល្មើសដែលអាចត្រូវផ្ដន្ទាទោសធ្ងន់ជាងគេបំផុត ស្របតាមច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើ

គ. លំដាប់លំដោយនៃពេលវេលា ដែលភាគីទទួលសំណើបានទទួលសំណើពីភាគីដាក់សំណើទាំងនោះក្នុងករណីដែលពាក់ព័ន្ធដល់បទល្មើសច្រើនខុសៗគ្នា ហើយដែលភាគីទទួលសំណើចាត់ទុកថាមានកំរិតធ្ងន់ធ្ងរស្មើគ្នា

ឃ. សញ្ជាតិរបស់ជនល្មើស និង

ង. លទ្ធភាពធ្វើបត្យាប័នបន្តរវាងរដ្ឋដាក់សំណើ ។

ប្រការទី ១៥
វិធានពិសេស

១. ជន ដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន អនុលោមតាមសន្ធិសញ្ញានេះមិនត្រូវទទួលការឃុំឃាំងទទួលការកាត់ក្ដីឬការដាក់ទណ្ឌកម្មនៅក្នុងដែនដីភាគីដាក់សំណើ សំរាប់បទល្មើសផ្សេងក្រៅពីបទល្មើស ដែលបត្យាប័នបានត្រូវប្រគល់ជូនព្រមទាំងមិនត្រូវធ្វើបត្យាប័នបញ្ជូនទៅរដ្ឋផ្សេងទៀតដោយភាគីនេះ លើកលែងតែក្នុងករណី :

ក. ជននោះបានចាកចេញពីដែនដីនៃភាគីដាក់សំណើ បន្ទាប់ពីការធ្វើបត្យាប័ន ហើយបានត្រឡប់មកដែនដីនេះវិញ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត

ខ. ជននោះមិនបានចាកចេញពីដែនដីភាគីដាក់សំណើ ក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ដែលទុកឱ្យជននោះមានសិទ្ធិចាកចេញ ឬ

គ. ភាគីទទួលសំណើបានយល់ព្រមឱ្យមានការឃុំឃាំង ការកាត់ក្ដី ឬ ការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះជននោះពីបទល្មើសផ្សេងក្រៅពីបទល្មើស ដែលបានស្នើសុំឱ្យមានបត្យាប័ន ឬ យល់ព្រមឱ្យមានការធ្វើបត្យាប័នទៅរដ្ឋដទៃផ្សេងទៀត ។ ក្នុងស្មារតីនេះ ភាគីទទួលសំណើអាច ទាមទារឱ្យផ្ដល់នូវឯកសារ ឬ សេចក្ដីបញ្ជាក់ណាមួយ ដូចមានចែងក្នុងប្រការទី៧ រួមទាំងសេចក្ដីបញ្ជាក់ដែលធ្វើឡើងដោយជន ដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន ចំពោះបទល្មើសដែលត្រូវពាក់ព័ន្ធ ។

២. បទបញ្ញត្តិទាំងនេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយណា ដែលបានប្រព្រឹត្តក្រោយការធ្វើបត្យាប័នឡើយ ។

ប្រការទី ១៦
ការប្រគល់ជូនទ្រព្យសម្បត្តិ

១. ក្នុងក្របខណ្ឌនៃច្បាប់របស់ប្រទេសខ្លួន និង យោងតាមសំណើនៃភាគីដាក់សំណើ ភាគីទទួលសំណើត្រូវរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ និង ក្រោយពីបានផ្ដល់បត្យាប័ន ត្រូវប្រគល់ ទ្រព្យសម្បត្តិ:

ក. ដែលអាចតំរូវឱ្យធ្វើជាភស្តុតាង ឬ

ខ. ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាទ្រព្យសម្បត្តិចេញពីលទ្ធផលនៃបទល្មើស ហើយទ្រព្យសម្បត្តិនេះត្រូវបានរកឃើញថាបានកាន់កាប់ដោយជនជាប់ប្ដឹង ក្នុងពេល ត្រូវចាប់ខ្លួន ឬ ក៏ ត្រូវគេរកឃើញនៅពេលក្រោយបន្ទាប់ទៀត ។

២. ទ្រព្យសម្បត្តិដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃប្រការនេះ ត្រូវរឹបអូស ឬ ប្រគល់ជូនស្របតាមកថាខណ្ឌខាងលើ ទោះបីជាបញ្ញាបន៍ដែលត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យ មិនអាចអនុវត្តបាន ដោយមូលហេតុមកពីមរណៈភាពការបាត់ខ្លួន ឬ ការគេចខ្លួននៃជនដែលត្រូវជាប់ចោទ ។

៣. កាលណាទ្រព្យសម្បត្តិដូចមានចែងខាងលើនេះ ជាកម្មវត្ថុនៃការដកហូត ឬ រឹបអូសនៅលើដែនដីនៃភាគីទទួលសំណើ ភាគីនេះអាចរក្សាទុកជាបណ្ដោះអាសន្នទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះ ឬ បញ្ជូនវាត្រឡប់ទៅវិញក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះស្ថិតក្នុងការរង់ចាំនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤. រាល់សិទ្ធិទាំងឡាយណា ដែលភាគីទទួលសំណើ ឬ រដ្ឋណាមួយ ឬ បុគ្គលណាម្នាក់ មាននៅលើទ្រព្យសម្បត្តិដូចពោលខាងលើ ត្រូវបានរក្សាទុក ។ ក្រោយពីមានការជំនុំជំរះរួចរាល់ ក្នុងករណីសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះ នៅមាននៅឡើយ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះត្រូវបញ្ជូនទៅភាគីទទួលសំណើក្នុងកាលដ៏គួរ តាមសំណូមពរនៃភាគីនេះ ដោយគ្មានបន្ទុកពន្ធអាករ ។

ប្រការទី ១៧
ដំណើរឆ្លងកាត់

១. នៅពេល ដែលជនម្នាក់ត្រូវបានធ្វើបត្យាប័នពីរដ្ឋទី៣ មកភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ដោយឆ្លងកាត់ទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ភាគីដំបូងត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតិឆ្លងកាត់ពីភាគីម្ខាងទៀត ។ ការអនុញ្ញាតិបែបនេះមិនត្រូវទាមទារក្នុងករណី ដែលមានការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវអាកាស ហើយគ្មានការសុំចតលើទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ។

២. ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវផ្តល់ជូនតាមសំណើនៃការសុំឆ្លងកាត់ដែលត្រូវបានស្នើ ដោយភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ល្គឹកណាការឆ្លងកាត់នេះមិនផ្ទុយពីច្បាប់ក្នុងប្រទេសខ្លួន ។

ប្រការទី ១៨
ការផ្តល់ពត៌មានអំពីលទ្ធផល

ភាគីដាក់សំណើត្រូវបញ្ជូនដំណឹងទៅភាគីទទួលសំណើឱ្យបានទាន់ពេលវេលា នូវដំណឹងដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការចោទប្រកាន់ ការជំនុំជំរះ និង ការអនុវត្តន៍នូវការដាក់ទណ្ឌកម្ម ចំពោះជនដែលស្នើសុំ ឬ ពាក់ព័ន្ធដល់ការធ្វើបត្យាប័នបន្ត ចំពោះជនរូបនោះ ទៅរដ្ឋផ្សេងទៀត ។

ប្រការទី ១៩
ការឧបត្ថម្ភ និង ការចំណាយ

១. ភាគីទទួលសំណើត្រូវចេញមុខ ក្នុងនាមជាភាគីដាក់សំណើ ដោយចាត់ចែង និង អនុវត្ត រាល់នីតិវិធីដែលចេញពីសំណើបត្យាប័ន ។
២. រាល់ការចំណាយទាំងឡាយលើដែនដីនៃភាគីទទួលសំណើ ដោយមូលហេតុនៃការធ្វើបត្យាប័ននេះ រហូតដល់ពេលប្រគល់ជនដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវទទួលរ៉ាប់រងដោយភាគីនេះ ។

ប្រការទី ២០
ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអនុសញ្ញាពហុភាគី

សន្ធិសញ្ញានេះគ្មានផលប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ច ទាំងឡាយ ដែលភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងបានទទួល និង គោរពក្នុងក្របខណ្ឌនៃអនុសញ្ញាពហុភាគីណាមួយឡើយ ។

ប្រការទី ២១
ដំណោះស្រាយនៃបញ្ហាវិវាទ

រាល់វិវាទដែលកើតចេញពីការអនុវត្តន៍ ឬ ការបកស្រាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវដោះស្រាយតាមការពិគ្រោះយោបល់ ឬ ការចរចា ។

ប្រការទី ២២
វិសាលភាពនៃការអនុវត្តន៍

សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តតែលើបទល្មើសណា ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តិឡើង ក្រោយ ពីការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ប្រការទី ២៣
ការធ្វើវិសោធនកម្ម

សន្ធិសញ្ញានេះអាចធ្វើវិសោធនកម្មបាន តាមការស្នើសុំពីភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ។ រាល់វិសោធនកម្ម ដែលបានយល់ព្រមដោយភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមកនឹង ត្រូវបង្កើតជាផ្នែកមួយរួមជាមួយនឹង កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ប្រការទី ២៤
ការផ្តល់សច្ចាបន៍ ការចូលជាធរមាន និង
ស្ថាវរភាពនៃសន្ធិសញ្ញា

១.សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវស្ថិតនៅជាកម្មវត្ថុនៃការសុំសច្ចាបន៍ ។ លិខិតូបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាបន៍ត្រូវប្តូរគ្នានៅភ្នំពេញ។ សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ក្រោយពេលនៃការប្តូរលិខិតូបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាបន៍ ។

២. ភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗអាចបញ្ចប់សន្ធិសញ្ញានេះបានដោយផ្តល់ដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរទៅភាគីនៃកិច្ចកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតតាមរយៈផ្លូវទូត ។ សន្ធិសញ្ញានេះនឹងស្ថិតនៅជាធរមានរហូតរយៈពេល៦ខែ ក្រោយពេលដែលភាគីម្ខាងទៀត ទទួលបានការផ្តល់ពត៌មានស្តីពីការបញ្ចប់នេះ ។ ការបញ្ចប់នៃសន្ធិសញ្ញានេះមិនត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់នីតិវិធីនៃបណ្តឹងនានា ដែលផ្តើមអនុវត្តមុនការបញ្ចប់សន្ធិសញ្ញានេះឡើយ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកតំណាងដែលបានទទួលសិទ្ធិពេញលេញពីរដ្ឋសាមីរៀងៗខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ធ្វើជាពីរច្បាប់ នៅទីក្រុងបាងកកថ្ងៃទី ៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ មួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបី ជា ភាសាខ្មែរ ភាសាថៃ និង ភាសាអង់គ្លេស ។ អត្ថបទនីមួយៗមានតំលៃស្មើៗគ្នា ។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយខុសគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ជាឯកសារគោល ។

តំណាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា	តំណាងព្រះរាជាណាចក្រថៃ
អ៊ុច គីមអន	សារុជ ចាវ៉ាណាវីរ៉ាជ
រដ្ឋលេខាធិការ	លេខាធិការអចិន្ត្រៃយ៍
ក្រសួងការបរទេស	ក្រសួងការបរទេស
និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	